

கடவள் துணை.

கற்பகம்.

ஒரு மாதாந்தக் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

KARPPAHAM.

தோகுதி IV] புதுவை, 1916 - ம் ஆடிசம்பர் மீ [பகுதி 2.

பிரஞ்ச இந்தியாவின்

1917-ம் வருஷத்திய வரவு செலவு மசோதாவின்
பொதுக் கூட்டம்.

இக் கூட்டத்திற்கு கோன்சேபெனரால் கூட்டம் என்று பெயர் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இக் கூட்டம் சில ராளாய் நீடை பெற்று வருகிறது. இக் கூட்டத்தில் அடுத்த வருஷத்தில் அமுலுக்குக்கொண்டு வரவேண்டிய பல ஏற்பாடுகளைப் பற்றி ஆமோதிக்கப்படுகிறது. அவற்றில் முக்கியமாய் முன் இருந்ததுபோல் புதுவையின் பலவிடங்களிலும் போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் நியமிக்கவேண்டுமென்றும், தற்காலம் ஸூர்தாரம் என்னும் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிக சம்பளம் கொடுத்துவைத்திருப்பதாலும், அவர்களால் யாதொருபயனமில்லையென்றும், அவர்களை அடியோடு நீக்கவேண்டுமென்றும் பேசியதின் பலனாய், தற்காலம் இருப்பவர்களில் சிலரை நீக்கவிடவேண்டுமென்றும், சாராய விலைகளை இப்போது இருப்பதை விட கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்றும், சீர்மை சாராயங்களின் இறக்குமதி தீர்வையை இப்பொழுது இருந்து வருவதைவிட 100-க்கு 12½ விகிதம் உயர்த்தவேண்டுமென்றும், நில வரிகளையும், வீட்டு வரிகளையும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்றும்; இன்னும் சில வரிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றும், தற்காலம் பத்திரம், விண்ணப்பம் முதலானவைகளுக்கு ஒட்டிம் ஸ்டாம்பு(தலை) விகிதத்தை நால்நூலிலிருந்து எட்டநூலாக உயர்த்தப்படவேண்டுமென்றும் இவ்விதமாய் வருலசெய்யும் பணத்திலிமிகுதியிருப்பதை தற்காலம் நடக்கும் மகாயுத்தத்திற்கு உதவப்போவதாயும் ஏற்பாடு

கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இவைகளை கூடிய சீக்கிரம் முடிவாக்கி அமுலுக்கு வரப்படுமென்றும் எந்நீர் பார்க்கப்படுகிறது.

இவ்விதமாய்ப் பலவித வரிசை உயர்த்தி வசூல் செய்து அடையும் இலாபத்தை விட பிரஞ்சு இந்தியாளிலுள்ள தணிகர்களுடையவும் பெருத்த வியாபாரிகளுடையவும் வருமானத்தின் பரிஷும் 100-க்கு ஒன்று வீசிதம் வருமான வரி ஏற்படுத்தினால் எவ்வளவோ ஏறாமை பொருள் சேருமின்பதும், அவ்விதம் வசூலிப்பதால் ஏழைகளை இமசிக்காதென்பதும் நன்கு தெரிந்த விஷயமாயினும் அது விஷயத்தில் இக் கோன்செழுமெனரால் மாம்பர்களின் கவனஞ் செல்லாமல் ஏற்கனவே விதித்துள்ள பலவரிசை உயர்த்தவேண்டுமென்று சென்ற காரணம் என்ன? இவ்வித வருமான வரி விதித்தால் இம் மாம்பர்களையே பெரும்பாலும் இம்சக்குமென்றும் சயநலத்தைக் கோரி கவனியாது விட்டு விட்டனவோ? அந்தோ! பரிதாபம்!! பரிதாபம்!!

போலீஸ் சீர்திருத்தம்:—மேலு புதுவை முனிசிபாலியார் தெருக்களில் வாய்ப் பூட்டில்லாமல் திரியும் நாய்களைப் பிடித்து பட்டியில் அடைத்துவருவதுடன் நமது காரணிய கவர்ன்மெண்டார் உத்தரவின்படி நமது போலீஸ் சிப்பாய்களும் தெருக்களில் திரியும் நாய், பன்றி, கழுதை முதலானவைகளைப் பிடித்து பட்டியில் கொண்டிபோய் அடைக்கவேண்டுமென்றும், சில சமயம் அகப்படாமல் ஒடிவிட்டால் அவற்றின் பினசென்று சொந்தக்காரர்களைக் கண்டு பிடித்து, அவர்கள், தங்கள் நாயையோ, பன்றியையோ, கழுதையை யோ தெருக்களில் யதேச்சையாய் திரியவிட்டதற்கு குற்றஞ் சாட்டி தண்டிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருக்கின்றனர். என்ன பரிதாப! வயரு வளாக்கவேண்டி சிப்பாய் வேலையில் அமர்ந்தால் நாய், பன்றி, கழுதைகளையும் கூடவாமேய்க்கவேண்டும்.

* * *

சாந்தகுணம், சாதுத் தன்மை, சமாஸம், சகோதர பான்மை, அநுதாபம் ஆகிய இவற்றை ஆண்டுபெண், சிறுவர், கற்றோர், கல்லாதவர், எச் சாதியில், எச் சமயத்தில், எவ் வருணத்தில் சேர்ந்தவராயினும் எல்லாரும் கற்றுணர்ந்து ஒழுகுதலே உத்தம தர்மம்.

முனிசிபல் அதிகாரிகளும் கசாயக் கடைகளும்.

சென்ற இரண்டொரு மாதமாய் ஆட்டித் தோலின் விலை முன்னிருந்ததை விட இரண்டு பங்குக் கதிமமாக விற்கப்படுகிறது. ஆடுகளின் விலையோ முன்னிருந்த விலையாகவேயிருந்து வருவதும், அவ்வித நிலைமையிலிருக்க தற்காலம் கசாயக்கடைக்காரர்கள் ஆட்டின் கிரையத்தை ஏறக்குறைய அதின் தோலிலேயே அடைந்து விடுவதோடு அந்த ஆட்டின் மாமிசம் பூராவும் இலாபமாகிறது. சில சமயம் சொற்ப கிரையமாகிறது. இது இவ்வித நிலைமையிலிருக்க கசாயக்கடைக்காரர்கள் வழக்கம்போல் ஆட்டிறைச்சியை இராத்தல் நாலனு விகிதமே விற்குவருகிறார்கள். முனிசிபல் மார்க்கெட்டிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் இதைப்போன்ற விஷயங்களை கவனித்து மேலுக்குத் தெரிவித்து ஏன் விலையைக் குறைத்து விற்கும் படி ஏற்பாடு செய்யக்கூடாது?

நமது காருண்ய முனிசிபல் மேர் அவர்கள் இது விஷயத்தில் கொஞ்சம் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஆட்டி இறைச்சியின் விலையை இராத்தல் ஒரு பணம் விதிதமாவது விற்க ஏற்பாடு செய்தால் யாவற்றாளுக்கும் நன்மையாயிருப்பதுடன் கசாயக்கடைக்காரர்களுக்கு தக்க லாபமாகவே இருக்கும். இப்போது தோல் விற்கும் விலைகளை உற்றுநோக்கின் இறைச்சியை இராத்தல் ஒரு அணு விகிதம் விற்குலும் லாபகரமாயிருக்குமென்பாழிய நஷ்டம் வராது. இது விஷயத்தில் முனிசிபாலிடயார் தங்கள் கவனத்தை செலுத்தி பொதுஜனங்களின் குறைவுகளை நிவர்த்திப்பார்க ளென்றே தீர்பார்க்கிறோம்.

இலாம்!

இலாம்!!

தபாற் செலவிறகு ½ அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பினால்

ஓர் இனிய தமிழ் நாவல் இலாம்!!

தாமதிக்காமல் இன்றைக்கே எழுதுங்கள்.

“அட்வர் டைலர்” ஆபீஸ்

புதுவை.

கல்கத்தா நகர் தேவாலயம்.

இதை ஸ்தாபித்தவர் ஸ்ரீமத் சேவ்ரத ஸவீபத பாணர்ஜி அவர்கள். இம்மஹான் கல்கத்தா நகருக்குச்சமீபமாயுள்ள பாரா நகரில் 1840 ஆம்-ல் ஓர் சிறந்த பிராமண குலத்திற் பிறந்தவர் இவரதுச்சரிதைச் சுருக்கமாக வெளியிடும். ஏனெனில் இவர் லோகோபகாரியாக விருப்பதால் இவரைப்பற்றித் தமிழுலகோர்க்குத் தெரிவிப்பது கண்ணோடும். இவர் தன்னை ஸ்ரீமான் ராஜகுமார பாணர்ஜி, ஸ்ரீமத் சேவ்ரத ஸவீபத பாணர்ஜி அவர்கள் தமது இளமைப்பருவத்திலே ஸமஸ்கிருதம், வங்கம், ஆங்கிலம் ஆக முதலிய கல்வியில் தேர்ச்சியடைந்தவர் தமது 20வது வயதில் ஓர் வித்தியாலாலைக்கு உபாத்தியாயினர். அப்போது இவருக்கு விவாகமாயிற்று. தமது ஜாதி வழக்கப்படித் தமது மாமனர் விவாகத்துக்காகக் கொடுத்த வரதக்ஷணையை தாம் பெறாமல் மருத்துவிட்டனர். இவர்தான் பிரதமத்தில் பிராமண வருணத்தார்களுக்குள் வரதக்ஷணையைக் கண்டனஞ் செய்தவர். அக்காலத்தொடங்கி வைதிக, வெணகீசச் சீர்திருத்தங்களைக் கைப்பற்றினர். தமது குடும்பத்தில் வைத்திய சிசிச்சைகளைத் தம் குடும்பத்தார்களுக்குப் போதித்த நிரவகித்தார். 1864 ஆம்-ல் மதுவிலக்கு சங்கத்தை ஸ்தாபித்த அனேக மதுபானிகளைத் திருத்தினகால் விவேகிகளால் புகழ்ச்சியடைந்தனர். கல்கத்தா நகரிலிருந்த மகாரிஷி தேவேந்திரநாத் டாக்டர் அவர்களது ஆதி பிரஹ்ம ஸபைக்கு 1855 ஆம்-ல் தமது குடும்ப ஸமேதமாக அங்கத்தினராயினர். பிறகு தமது நகர் கைத்தொழிலாளர்கள், கல்விகற்றவர்கள் முதலானவர்களுக்கு ஞானோபதேஸத்தையும், ஆசார சீர்திருத்தத்தையும் போதித்தவர்தார். அப்போது தமது வாலஸ்தனமாகிய பாரா நகரின்கண் ஸாதாண தர்ம ஸபையை ஸ்தாபித்தார். 1871 ஆம்-ல் ஷே. ஸவீபத பாணர்ஜி அவர்கள் தமது பத்தியுடன் இங்கிலாந்து தேசஞ் சென்றார் இயரது பத்தியார்தான் பிராரம்பத்தில் ஷிரீத மாதாநுக்குள் ஆங்கிலநாடு செல்லக் துணிந்தவராவார் அங்காடு சென்ற இவர் இத்தியன் கேவதனல் அலோவியேஷன் என்னும் சிறந்த சங்கத்திற் சேர்ந்த அனேக பட்டணங்களின் ஷிரீத மதத்தின் பிரஹ்மஞானத்தைப்பற்றி மும்மறமாகப் பிரசங்கித்துப் பரிசுத்தாஸ்திக்கொள்கையைப் பரவச்செய்தனர். இவரது லோகோபகார காரியங்களைப்பற்றி அக்காலத்திய ஆங்கிலம் வங்கபாவா பத்திரிகைகளில் பிரபலமாக வெளியிடப்பட்டிருந்தன. இம்மஹான் இங்கிலாந்திலிருக்கும் போது பிரிஸ்ட்(Bristol)ல் நகரில் ஓர் செல்வப்பத்திரர் பிறந்தனர். இவர் நானேற வளர்ந்துக் கல்வியிற் பற்றுடையவராயிருந்தார். இவர் பெயர் ஸ்ரீமான் A. ராஜகுமார்பாணர்ஜி. இவர் M. A. பரீட்சையில் தேர்ச்சியடைந்தவர்தவிர ஆங்கில எட்டிஸே உயர் கல்வியாகிய I. C. S என்னும்

உத்தியோகப் பரீட்சையிலும் தேர்ந்தவராய் சென்னை சுவர்ன்மெண்டிஸ் கலக்டர் (உயர்பதவி) வேலையிலமர்ந்தவராய், பிறகு ஓர் இந்திய அரசாங்கியில் திவானாகவிருந்துச் சிறப்படைந்தமையால் C. I. E. என்னும் பட்டம் பெற்றவராயினர். இக்கனவானவர்கள் இப்போது மைசூர் ஸமஸ்தானத்தில் மந்திராலோசனைக் கர்த்தராகவிருக்கிறார். நிற்க, ஸ்ரீமத் ஸவீபதபானர்ஜி அவர்கள் 1892 னாத்தில் இங்கிலாந்தை விட்டுத் தமது நகராசிய கல்கத் நாவைச் சேர்ந்த பிறகு கல்விச் சாலையையும், பொது நலங்களையும், சுத்த சமரஸ ஸந்மார்த்தத்தையும் கருதி ஓர் “தேவாலயம்” கல்கத்தா நகரின் கண்டி முடிவேற்றி விட்டனர். பாராக்கரில் பெண் கல்விச் சாலையைக் கட்டி வைத்தனர். இப்போது, மேற்கூறிய, தேவாலயம் பிரபல ஸ்திதியிலிருக்கிறது. இவரது பொருளனைத்தும் லோகோபகாரியித்தமாகச்செலவழித்து விட்டனர். அந்த தேவாலயத்தைச் சிலர் சிறந்த கனவான்களின் பேர்வழிகளுக்கு ரிஜிஸ்டர்ட் தஸ்தா வேஜிஸ்தால் ஒப்பிவைத்து விட்டன ரென்பது லோகப் பிரசித்தம்.

இந்தச் சிறந்த தேவாலயம் “சுந்த வேதாந்த கியேயம்” என்றோப் பட்டது. இதை மிச்சவபிமானித்து ஹிந்துமத கனவான்களும், தியாலோ பிகல் சொஸையியாசிய பிரஹ்மஞ்ஞான சபையார்களும், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணபரமஹம்ஸ மட ஸாதுக்களும், வேதாந்த சபையார்களும் பிரஹ்ம ஸமா றுத்தாரர்களும், சேர்ச்சுவர்களாய்ச் சில காரியதரிசிகளாகவும், டைரெக்டர் களாகவும் கியமகமாயிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டப் பொது ஸ்தாபனையை இதுகாறும் ஒருவரும் நிறைவேற்றவில்லை. இதைத்தான் தற்காலத் தன்மைக் குகந்த தெனப் பார் க்ருதுகின்றார்கள்.

லிந்து.

பிரஞ்ச இந்தியாவில் புயற் காற்று.

சென்ற மாதம் 22-உ புதன்கிழமை முழுவதும் காற்றும் மழையுமாயிருந்து அன்றிரவு புயற் காற்று பலமாயடிக்க ஆரம்பித்தது. இரவு 11 மணிமுதல் 1 மணிவரையில் அடித்தது உக்கிரத்தால் நமது புதுவைமாநகரத்திலும் அதைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலுள்ள சிறு குடிசைகள், தோப்புக்கள், மரங்கள் எல்லாம் அடியோடு ஒழிந்துபோனதுமன்றி அநேகபெரிய வீடுகளும் இடிந்துவிட்டன. எகரூபார்த்தாலும், பர்தைகெல்லாம் பாழடைந்து காடுகள்போலாய்விட்டன. புதுவையிலும் அதைச் சுற்றிய கிராமங்களிலும் சுமார் 500 பேருக்கு அதிகமாகவே இறந்துவிட்டனர். பொருட்சேதம் அளவிட முடியாது. நகர் சீர்பட்டு பாதைகள் எல்லாம் செவ்வனையாக இன்னும் பதினைந்து தினங்கள் செல்லும். மின்சார

விளக்குகனெல்லாம் அகேசமாய் உடைந்தும் கம்பிகள் ஆறந்தும், கம்பங்கள் ஒடிந்தும் கிடக்கின்றன. காற்றடித்த மறுநாள் இங்கரைப் பார்த்தால் தற்காலம் கடைபெறும் மகா யுத்தத்தில் சேதமான படடணங்கள் எவ்வித நிலையிலிருக்கின்றனவோ அதே மாதிரியாய்த்தென்பட்டன. ஐரோப்பியர்கள் குடியிருக்கும் பக்கத்தில் மரங்கள் அதிகமாயில்லாமையால் உபாய சேதம்.. மற்ற விடங்களில் மரங்கள் அதிகமானதால் அபார சேதம் இரண்டு மூன்று தினங்கள் வரையில் காற்றில் வீழ்ந்த தென்னைமரங்களிலுள்ள காய்களே ஏழைஜனங்களுக்கு ஆகாரமாக உபயோகப்பட்டது. இவ்வித அபாரசேதம் செங்கல்பட்டிலிருந்து கடலூர் வரையிலுமே. மற்ற தென் தேசங்களில் அவ்வளவாய் நேர்த்தாகத் தெரிபலிவிலை. ஆன்று 1 மணிமுடன் வாயுபகுவான் கிருபை கூர்ந்தமையால் சென்றயாசுர போக பாக்கியுள்ளவரயாவரும் உயிர் பிழைக்கலாயிற்று பொருட்சேதம் கோடிக்கணக்காய்தான் இருக்கிறது. மின்சாரவிளக்குகள் முன்போல் ஊர்முழுவுதும் ஏறிய இன்னும் முன்றுமாதங்களுக்கு அதிகமாகச் செல்லும்.

சிலவீடங்களில் முனிசிபாலிட்யார் ஏழைகளுக்கு பிரதி தினமும் சொற்ப அரிசிகொடுத்து உதவினார்கள்.

“புலா லுண்ணல்”

புலால் என்பது மாமிசம் என்பதில், பொதுவாக அடங்கும். மாமிசமானது, இறந்த அல்லது உயிரோடு உள்ள ஒரு ஜந்துளின்; தசையென்பது பொருந்தார். ஒருவன் புலால் பெறவேண்டின் ஒரு ஜந்துவை வதைத்து, அது மரிக்கபின் அகனுடைய உடலை கத்தியால் பிளந்து; அச்சியான வேலை செய்கின்றான் அவ்விதத் தொழிலை செய்ய, அவன்; எத்தனிக்கு ஞான்று, அவனுக்கு உண்டாகும் ஆனந்தம் அளசிடற்கரிதாம் இவளின் ஆனந்தத்தைப் போலவே, இரகெடு உலகின் கண்ணுள்ள பல்லுயிர்களும்; தந்தம் இனங்களோடும் அல்லது தனித்தேனும் களிப்புற்றுள்ளன. இவ்வண்ணப் களிக்கொண்டுள்ள மிருக ஜாதிக்களை வதைக்கு ஞான்று, அவைகள்; அம்ம! அம்ம!! வென்று அரனைக் கூளி, முறையோ? முறையோ? வென்று முறையிடுகின்றன. ஆ! ஆ!! அம்ம! அம்ம!! வென்றமுதலும் அனைத்தருளா அன்னையு மவனியிலுண்டோ? இவ்வுலகினரின் பெரும் பாலர்க்கு இத்தகை மொழி செளிப்படிவின் அளிதைதுண்ணை, அற்ப ஜந்துக்கள் தம்மாளியை நீக்கிக்கொள்ள

வதில், அம்ம! அம்ம!! வென்றிங்கலுக் குத்தனைத் துணையேனும் மன மிளகாது சந்தோஷிப்பது மடமையன்றோ? ஆ! ஆ!! அவை களின் ஆசி எத்தகைத்தோ? அந்தோ! பாபம்! வருந்தி அழைத்தாலும், “தன்னுயிரைப் போல்மன்னுயிரை நினை” என்னும் பொன் மொழியை நினையாது இன்னல் புரியும் நன்மதிமாக்கட்கு எல்லாம் வல்ல முழுமுதல், என்ன அருளீவானே அறிகிலம்.

மாளிடர் எவ்வுயிரையுந் தம்முயிரைப்போன்று நோக்கல்? அறங்கள் பல வற்றினும் முதன்மையதென விரித்தோதும் நூற்கள் மிக மலிந்து டிடக்கின்றன. பிறந்துபர் தந்துயரெனவும், பிறர் பொருள் தம்பொருளுெனவும், நினைந்தொழுகல் மன்னுலகம் அழிந்தபின்னும் அழியாப்புசழை அளிக்குமன்றோ?

ஆ; ஆ! பெரியீர்! நம்மால் எவ்வித உதவியையும் பெறாத பிறையீர்களை வகைத்தல் அறமோ? இறைவன் நமக்கு பஞ்ச அறிவுகளையும் கொடுத்தள்ளாரே! அவற்றைக்கொண்டு நன்னெறிப்பெறாது, அறிவைப்பறக்கவிட்டு அருந்துபாழியிலாழ்த்து, அமிழ்தைத்தூறந்து ஆலமாந்தலென்னே! நமது கொடிய வினையாட்டைக்கண்டு உலகம் நகைக்கின்றதே! இறைவன் நமக்குக்கொடுத்தள்ள கட்டினையை மீறிச் செல்வோமாயின், பாபமெனும் பெரும்புகைத்தேபுகழித்தானிடமே. ஆ! ஆ! அப்புல்லுயிர்கள் நமக்கென்ன விடுக்கண்களை விளைவிக்கின்றன? உய்த்துணருமிடத்து ஒரு சிறிதும் புலனாகவில்லையன்றோ? ஒருவேளை நமக்கு தன்பமெய்துவிக்கினும்.

“தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறி

துன்னுயிர் நீக்கும் வினை”

என்ற பொய்யாமொழியாரின் பொன் மொழியை பொன்னெனநினைந்து, சிறுப்புரிந்தவழுஉக்களை அன்னைமார் மன்னிப்பதே போன்று, அன்புடையாராகி மன்னித்தல் இத்திராசியுள் குவரைக்கும் புகழீவதன்றோ? ஈ தன்றோ அறநெறி. ஈ தன்றோ எம்மதத்தினரும் சம்மதிக்கத் தக்க அரும்விடயமாகும். ஈ தன்றோ அழகு. ஈ தன்றோ நன்மதி.

ஆ! ஆ! நமக்கு தன்பம் உண்டாயின் நமக்கு உதவிபுரிவான் வேண்டி நட்போரும், கிணினோரும் முன்வருகின்றவர். பாபம்! வாயிருந்தும் பேசவறியா ஓரறிவு அல்லது ஈரறிவுள்ள

உயிர்கள் தங்குறையை எவர்பால் சாற்றவல்லவை? அந்தோ! நாம்
 விதியில் போய்க்கொண்டிருக்கும்போதே, கவறி காலில் ஒரு சிறு
 முள் பொத்து விடினும், அல்லது பாதம் சிறு கல்லில்தாக்கி
 னும் ஐயகோ! அம்மவோ!! அப்ப! அம்ம! அண்ண! ஐய! என்செய்
 வம். ஆ! பிரானன் துடிக்கின்றதே! என வருந்தி உடனே கண்ணீர்
 விடுகின்றோம். வெந்நீர் தாங்குகளில்லையென்றார் நமது சுத்தசைவ
 தாயுமானவரும். நமதுநிலைமை இத்தகையதெனின்; அப்புல்லுயிர்
 களின் நிலைமையை யுரைக்குனர்பாரோ? அம்ம! அம்ம! நினைக்குந்
 தோறும் அங்கத்துடிக்கின்றதே. ஆ! ஆ! அந்தோ! பாபம்.

(இன்னும் வரும்)

T. M. துரைஸ்வாமிமுதலியார்,

திருவெண்ணைக்கொல்லூர்.

விடுகதை வினா

- (1) காலே ராஜாக்க கண்மணியே
 கடந்து அறியே னேர்சிடமும்
 செலே போல விழிபலவே
 சேரும் இடமும் அறிந்திலனே
 கோலே யென்னக் கைரெண்டே
 கொடுக்க வறியே நொருபொருளும்
 மாலே யோது மென்பெயரை
 மகிழ்வாய் புகல வேண்டினனே.
- (2) கூரான வம்பொடுசிப் பாரோரோதுங்
 கூரியப் பக்கிதனி லொன்றின் பேரும்
 பேரான வாசமொடுப் பெரியாடென்றும்
 பேசரிய பரம்பதனி லொன்றின் பேரும்
 வாரான வாசாயப் பெயரி லொன்றும்
 வழுத்தலா மைந்தெழுத்தி லவ்வைந்தைத்தான்
 நோக யெழுதிவரி யுற்றுநோக்கின்
 நேர்மையொடு நிற்குளிடை நிகழ்த்துயிரே.

T. M. D.

விசித்திர வினோத விகட^oசிண்டாமணி.

(முன் தொடர்ச்சி)

காமத்தை நீக்குவீர் - சிவனின்

காமத்தை நோக்குவீர்

(கா)

காலா காலந்தன்னிற் தவிலாஸ நாதனைக்
கணமேனு மொழியாமற் களிக்கவும் சாதனை
மேலா மேலுஞ் சொல்லு மிதமான போதனை
மேதினி யோரொலமிண்டிட வேதனை.

(கா)

தோலோடு தோல்கேபத் தொல்லைக ளாக்கிடும்
தூஷ்டரு மண்டியுந் தொடரவு மாக்கிடும்
காலோடு தலைவரைக் கடனையுந் தாக்கிடும்

கடல் கொளா நோயதும் கண்டுமைத் தூக்கிடும். (கா)

என்ற பாக்களைப் பாடலே, எல்லோரும் களித்து, அங்
கிருந்த புலவர் ஒருபாட்டும், யான் ஒரு பாட்டுமாக, முறையே ஒரு
விஷயத்தைக் குறித்துக் கொஞ்சநேரம் பாடி, அதில், மாதாவான
உடையின் ரூபகத்தை முக்கியம் நாட்டக்கேட்டுக் கொண்டார்கள்.
உடனே, சொந்தை நத்துப் புலவர் தன் பெயருக்கொக்கப் பாட
வாரம்பித்தார். யானுமவரைப் பின்பற்றினேன்.

சே. ந. புலவர்.

(1) இடி சொல்லுக் காளாய்ரீ
பெண்ணை வைத்தாய் அண்ணை

இப்புனியி லீப்பொழுதே
யிருநிதியைத் தாராய்
மிடி சொல்லக் களியில்லை
மேதினிமீ தன்னை
மிசவாகப் படும்பாடு

மேற்கூவா யின்னாள்
கடிதன்னே யிக்கணமுக்
கார்க்கடுவனை வாராய்

அடி முதலே படியளவா
அற்புதக் கண்ணை
யானுனியே நிதிதரவே
யனுதினமுந் சொன்னேன்.

விதூஷகன்.

- II தினமுணியே சொன்னேனாற்
சோய்நீ பொருளே
தித்திக்கும் ளிக்கைதக்குர்
தேட்டமா முணியே
மனமதிவே யெக்கா லும்
வந்திங் கேபுகுந்து
மணமாக வழுவாமல்
மார்க்கமு முகந்தே
தனமகிழ்வே யின்பகிழ்வே
தந்தென்ன யாளாய்க்
தனயன் சோல்லாசைக்கே
சரியெனவும் மேலே
உனதெதிரே யிப்பாவை
யுடனளித்தேன் காராய்
உவந்தெனக்கு முன்னருளா
முன்னருளு மீயே.

சோ. ந. புலவர்.

- III பதம் பலவே யளிவாநீ பாசத்தி யிக்காற்
பார்வதி யுன்மாமதும் பகருமிப் பாடும்
இதம்பெறவே கேட்குதா மிப்பாவு முன்னை
இசையுடனும் பசையீயு மென்றுமே நம்பி
நிதல் களியே கூர்ந்தென்னை நியாளாய் தாயே
நிதிதந்தும் பதிதந்தும் நீதமெனக் கொண்டே
சதமுன்பா வினியென்னைச் சாராயோ மாதா
சுகமீது முந்துதியே சாற்றவும் நானே.

விதூஷகன்.

- IV உன்பொன்னை வேண்டிமெனக் கொண்டேனே மாதா
உகந்தெனக்கே நியளிப்பா யுண்மையிது சொல்ல
என்னன்னை யிதமீவா யிப்பொழுதே யேற்க
இசையுடனே யிருநிதியை யெக்கா லும் போற்றி

நின்முன்னே பலவகையே நிகநிதமுந் கூற
நேர்த்தியெனக் கார்த்துமெனை நியாளாய் தாயே
மின்பொன்னே தந்திடவும் மிடிசுகரும் அன்றோ
மேதனியி லுன்பாத யென்றுமே தொழவே.

சொ. ந. புலவர்.

V இதுவுண்மை யென்றுநம்ப எந்தனுக்குந் குறியே
வெடிபோட்டுந் காட்டினு யினிதெனவே புகலப்
புதுவழியே நலமெனவே புஞ்சுந்தே னாதாவே
புளியினி விதமிதுவும் பூராவும் கனியே
சதுரிதவே நிலையெனவே ஜயமெதினுந் தேர்ந்தே
சங்கடமே விலகியதிற் சந்தோஷமு முன்னால்
மதுரமிதே கனியினிதில் மகிழ்ச்சிபெறக் கண்டேன்
மாதாரீ வந்தெனக்கே மகிமைபுறக் கொண்டால்

லிதூஷுகன்.

VI பாட்டெல்லாம் பாடினேன் பார்வதியே யுன்மேல்
பதமளிப்பா யென்றேதான் பலவகையே தாயே
நாட்டெல்லாம் பலசாமி நட்புருக்கக் கண்டேன்
நலமீயுஞ் சாமியிது நானறிந்து விண்டேன்
விட்டெல்லாம் நிறைந்திருக்கும் விரிவான சாமி
வேண்டினவர் சிந்தைதனில் வீறறிருக்குஞ் சாமி
கூட்டெல்லாம் கூட்டித்தருந் குணமான சாமி
கூறிடவு மிச்சாமி கொண்டேன் நானிங்கே.

சொ. ந. புலவர்.

VII ஓடவா யென்னெதிரில் நல்லெல்லா மளித்திங்கு
மடவா ரிடமமைந்த மகனைவைச் - சிடவேரீ
வாடெல்லா மீவாய் வாசுடனு மிக்கணமே
யானல்லா னாதலா லாம்.

லிதூஷுகன்.

VIII நானாகப் படைத்தென்னை நாட்டிவைத்த தென்சொந்த
முனாரீ பொருளியும் மக்தேவா - சிரமீதே
வாமதி கங்கைக் வாசுடனுந் சூடிகளி
யாவமு மாபாண மா ?

சோ. ந. புலவர்

- 29) தனமே தா வந்திட முந்தியுமே
 தாமிக் கதுவுன் குணமென் நதனால்
 மனமே யுனை விண்டது கண்டிநீ
 மகிழும் படியின் றுனைநன் நெனவே
 இனமே பல விந்தையை சொந்தமுமே
 இனிதிக் ரெழுதும் பலமுந் தனதால்
 இனமே களி தந்திட சிந்தையுமால்
 தெனியுந் தமிழின் பலமுஞ் சிவமே.

வினாக்கள்.

- 30) பதமே பல கொண்டுனை கண்டினிதே
 பகலும் யிரவு பதிவுன் பணிபே
 நிதமே நல முண்டென விண்டுமிதே
 நிசமுந் தனைபக் கெனவுந் துணிபே
 இதமே மதி கங்கையை சிண்டதிலே
 இதமும் படியுன் புறமுந் கணிபே
 சதமென்யினி தந்தென தின்பமுமே
 சரியெ நெவையுந் திடமுஞ் சிவமே.

இவ்வாறு மனைக பாடல்களைப் பொழியவே, எல்லோரும் களித்தனர். இடையிடையே பற்பல வியாக்கியானங்களுந் கூட, மணி ஆறாகவே, அவ்வீட்டெஜமானன், பாமேஸ்வாய்யர் இன்னும் ஒரே பாவை, முன்போலவே, புலவரும் யானுமாகப்பாடி, அச்சமயம் முடிக்கக்கேட்டார். புலவர் சரியெனவே, யானும் ஒத்துக்கொண்டு; பாடான சாப்பாட்டை யடைய ஏற்பாடா யிருந்தோம்

சோ. ந. புலவர்.

பணந்தா பவுன் தா பகந்தா யிசைந்தே

பகந்தா யிதந்தா

பாமேசா

பலந்தா நலந்தா பரிந்தே சாந்தே

பணிந்தே விணைந்தே

விவிந்தாராய்

மணந்தாவினரந்தே மணந்தா கனிந்தே மகிழ்ந்தே சிறந்தே	மகராஜா
மலிந்தே திறந்தே வரந்தா யுகந்தே மசிந்தே வருந்தே	நெலனவாவா
குணந்தா நிறைந்தே குலந்தா சனந்தா கொணர்ந்தே யினந்தா	நெலனுராவே
குறப்பா வழந்தா கொழுந்தா யெழுந்தே குளிந்தே தெரிந்தே	னருளாலே
கணம்பார் தனம்பார் தினம்பார் புறம்பே கனம்பார் சுகம்பார்	சுயிலாயா
சலம்பா ரிலம்பார் நிலம்பா ரறிந்தே கடம்பார் வளம்பார்	சிவாரஜே.

வினாஷகன்.

(வேறு சந்தம்)

பணத்திலே மிகு வாசையு மாகவே மணத்திலே யெழு மோசையு மேகெதோ பதிக்கவே வரு மானமு மானதா	லதுசோய்
பதத்திலே களி கூறிடு மேலுமே படிக்கவே பலபடலு மாகியே பணிக்குமே சொல நாளிது தேறியே	தெடலாலே
கணத்திலே தா வாவுனை நாடின லளிப்பையே யென நானுனை வேணியே களிக்கவே சில பாடிய தானதா	லருள்வாயே
கணக்குமே யறி யாதவ னாதலா லசைப்பிலே சிறி தேசொல நேரவே காத்திலே பிடி மாடுனுடு சொமனே	சிரம்தே
குணத்திலே நதி மாதவ னோதின விடத்திலே யுமை யாளவ னேபிலே குறிக்கவே வெகு பேஷென வோதியே	பணிவேனே

கொடுக்கவே நிதி சீரது கூறவே
மகிழ்ச்சியே பெறு மாலதை நீயினை
குதிக்கவே கலை தீமெனநாடியே

வருமாமே

மணத்திலே நிக் காலமு மேமனே
ரகத்திலேயுனை யேகொள நானுமே
மறக்குமோ சல வேலையை மூளையே

மலையேனே

மதித்துமே யெனை யாளவு நீயுமே
வலுக்கவே யரு வீயென தாசனை
மனைக்குளே நிறைவாசனை யாகவே

(இன்னும் வரும்.)

சிவராதே.

விசித்திர வினோத விகட மகா சமுத்திரம்.

சென்றவாரம் விகடசபையிலே, நடந்த சிற்சில வினோத விஷயங்களை, இங்கு எல்லோருங்காணக்கூட்டி முடிக்கிறேன். வெகு சிரத்தையோடு கேட்டு வாருங்கள். பாட்டி, தாத்தாவைப்போற்றியிலே நாட்டி விடாதீர்கள். “தூக்கம்போவது ஊக்கத்தாலே” என்ற தொல்லுலகு மொழியைத் தோஷஞ்சொல்லாது, கடைப்பிடியுங்கள்.

அப்போது, விகடசபை மெம்பர் ஒருவரொழுந்து, உலகத்திலே, பெயற்சொற்கள்; இடுகுறி, காரணம், பொது, சிறப்பு என்ற நான்கு அங்கங்களாய் உலகி வருகின்றன அவற்றில் ‘கனம்’ என்னுஞ் சொல்லையேன் ‘தாளம்’ என்று சொல்லலாகாது என்று ஒரு கேள்வியைப் போட்டு விட்டுப் பின்னும், எப்படியிருந்தால் சொல்லலாமென்று, ஒரு காரணக் கேட்டு உட்கார்த்தார். அனேகர், தங்கள் தங்கள் புத்தியையெல்லாம், மொத்தமாகிக் கொண்டிருந்தனர். சிலர், இதற்கு விடை பகர்வது, அசாத்தியமென்றனர். இஃதில்வாறிருக்க, மற்றொரு மெம்பர் எழுந்து, சபா நாயகரை நோக்கி, இக் கேள்விக்கு விடை, நான் கூற முடியுமென்று சொல்லி, “‘கனம்’ என்ற வார்த்தையைக் ‘கவளம்’ என்று சொல்ல எதுதடையா யிடை யிற் கிடக்குமோ, அதே மாதிரி யந்தவார்த்தையுங் கிடக்கின்றது.

எக் காரணத்தால், அப்படிச் சொல்லலாமென்றாலும், இதற்குள் பதிலே யதற்குமாகும்” என்றனர்.

முதலிற் பேசிய மெம்பர், இவர் வார்த்தையை ‘மெத்தச் சரி’ யென்றொப்புக் கொள்ளப் பிறர்க்கு, இவ் விஷயம் பின்னும் அதிகக் குழப்பமாயிற்று. சபாநாயகர், இரண்டாவது பேசியவரைச் சிறிது, இவ் விஷயமாய் விள்ளச் சொன்னார்.

(இ. பே.) நேயர்களை! சொல்லக்கூடாமைக்குக் காரணம் காலில்லாமையால்; காலிருப்பின், இடையில், அது பொருந்தசொல்வதற் கெளிதாகும். ‘த’ என்றதற்கும் ‘ள’ என்றதற்கும், இடையில் கால் என்று வழங்கும் ‘ர’ எழுத்து வேண்டப்படுவதே இதேமாதிரியே, ‘ச’வுக்கும் ‘ள’வுக்கும் இடையில் வேண்டுவது, கால் என்ற ‘வ’ எழுத்தே. தமிழில் இவ் வெழுத்திற்கு, எண்ணிக்கை காண்கிறோ? ஆகவே, ‘தளம்’ தாளமாகவும், ‘களம்’ கவளமாகவும், விரும்பின விடையிற் ‘கால்’ வேண்டும் என்பதே நிமித்தமெனக் கூறுவேன்.

இதைக் கேட்டதும் எல்லோருஞ் சரியெனக்கொண்டு, சந்தோஷமடைந்தார்கள்.

(S. V. Nathan.)

ஜீவகாருண்யம்.

பிற உயிரை வதையாயிருத்தல் கோரியாயிருத்தல் துன்பஞ் செய்யாதிருத்தல் முதலியவையேடு உயிருக் குறுதி செய்வதென்றுப் கிருபையுங்கொண்டுள்ள ஓர் இரத்தினம்போன்ற தனிச்சொல் ஜீவகாருண்யமென்னும் பதத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன. ஒருவன் இசுபா இன்பங்களையும் மோகந வீட்டையும் அடைவதற்கு செய்ய வேண்டித் தவமான அறங்கள் அநேகமாயினும் அவற்றுள் ஒப்பு வமையில்லாது மிகச் சிறந்து விளங்கும் அருமையான அறமாவது இச் சீவகாருண்யமொன்றே. “அறவினை யாதெளிற் கொல்லாமை கோறல் பிறவினை யாவந்தரும்” என்பது ஆன்றோர் மொழி. இதனினும் சிறந்த அறம் வேறில்லை என்பதற் கிணங்க “ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை, மற்றதன் பின்சாரப் போய்யாமை நன்று.”

ஆகையால்திரிந்து நாம் ஆராய்ந்து, எடுத்துக்கொள்ளுமிடத்து ஒருவனிடத்தில் ஏனைய அறங்கள் யாவும் இருப்பதாயினும், இச்சிவகாருண்ய மொன்றில்லாதபோது, அவைகளில் பயனில்லை என்றும் மற்ற அறங்கள் யாவும் இல்லாததிருந்து இச்சிவகாருண்யமற்றும் ஒருவனிடத்திலிருக்குமாதில் அவைஎல்லாவித நன்மைகளை யுந் தருமென்றும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் ஒருவன் இதனெல்லையும் புண்ணியம். இலகுவானதல்ல. புண்ணியம்மேல்கோக்கும். பாவம் கீழ்க்கோக்குகிக்குமென்றும் மொழியினால் புண்ணியத்தின் சிறப்பை விளக்கவேண்டிவதில்லை. உயிருக்குறுதி பயக்கும் இச்சிவகாருண்யம் போன்ற புண்ணியம் வேறெவ்வித அறங்களிலிருந்தும் உண்டாகாதென்பது. ஆன்றோர் துணிபு. ஆகையால் மேலானகதியையடையவேண்டிவதற்கு, இப்புண்ணிய மொன்றினாலே முடியுமென்பது தெளிவாய்த்தோன்றுகிறது. புண்ணியம் எது பாவமெது என்றாய்ந்து பார்க்குமிடத்து, உயிற்றுக்குறுதி பயக்குஞ் செய்கையாகிய இச்சிவகாருண்ய நிலையே புண்ணியமென்றும் அவை தனித்தலே பாவமென்றும் விளங்கும்.

துன்பங்களெல்லாவற்றிலும் கொடியது மாணத்தன்பமே. யாதலாலும் இன்பங்களெல்லாவற்றிலும் சிறந்தது அது தனித்தலே யாதலாலும், வதை ஜீவகாருண்ய மென்னுமிரண்டையே, பாவம், புண்ணிய மென்றெடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

நம்மவர்களில்லாதே. இச்சிவகாருண்யத்திலான மேலான, நன்மைகளை உணராதவர்களாக ஆடு. மாடு, கோழி, முதலிய பிற உயிர்களைக் கொல்லுதல் முதலிய கொடி பாதக வழிகளில் செல்லுகின்றனர். இப்படிச் செய்பவர் தமக்குத் தாமே துரோகிகளாகின்றனர். எப்படியெனில் பிற உயிர்களை, நாம் வருத்தினால் நம்மையும் பிற உயிர்கள் வருத்துமென்பதே, நமக்கு, பிறவுயிர்களால் செய்யப்பட்டவைகளில் எது, எது, துன்பத்தை தருகின்றனவோ, அவை, பிறவுயிர்க்கும், துன்பத்தை, தருமெனவும், எவை எவை இன்பத்தை கொடுக்கின்றனவோ, அவை பிறவுயிருக்கும் இன்பத்தை கொடுக்குமெனவும் ஆராய்ந்தறிவோமானால், பிறவுயிருக்கு உள்ளவரும் துன்பத்தை தரும்படியான விஷயங்கள் எவையும் செய்

வது தகுதியாமோ ஜீவகாருண்யமில்லாத கொடிய பாதக வழியில் ஓர் உயிரை மாய்ப்பதற்காகவாயினும் துன்பஞ் செய்வவாயினும் நமது மனம் சிந்தியாது. என்றும் நடவாது அவிநிதீம் துர்வழியில் செல்லு மனதை அகனால் உள்ள பாதகப்பலனை உற்று ஆராய்ந்து அறிவினிலே தடுந்து அம்மாதிரியான செயல் பிறவுரிகளால் நமக்குச் செய்ய நேரிடும்கால் அது நமக்கு. எவ்வாரிருக்கு மென்பதை அறிந்து கொள்வோமானால் மேலே கூறியவாறு துர்வழியை சிந்தித்து எழுந்து சம்பூடைய மனம் அடங்கி ஜீவகாருண்யம் தலைப்பிடும். இவைகளை ஒவ்வொருவரும் சிந்திக்கவேண்டிவது அவசியத்திலும் அவசியம்.

(இன்னும் வரும்)

S. V. Nathan.

புத்தக விமர்சனம்.

முகம்மது ஸீ அவர்களின் உபதேச ரத்னம்.

இவ்வரியநூல் ஒன்று பார்வி, அறசி முதலான பல மகம் மதிய நூல்களிலிருந்து ஒருங்கு சேர்த்து தமிழ்பாஷையில் புத்தக ரூபமாக்குவெளிவந்துவருகின்றது. இது மகம்மதிய மதத்தினருக்கேயன்றி இசுர சகலமதத்தினருக்கும் உபயோகக் தருவனதாய் மகான்களின் உபதேசங்கள் ஜன சமூகத்திற் குவந்தளிதமாயும், சகல மர்க்கங்களும் பரமாத்மாவையடையும் பல்வேறுவழிகளென்பதையும் தெளிவாய் எழுதப்பட்டிருப்பதுடன், முகம்மது ஸீ அவர்களின் ஜீவிய சரித்திரமும், அவர் ஜனங்களிடம் பட்ட கஷ்ட கஷ்டங்களும், அவர் எல்லாவற்றையும் பொறுமைபுடன் வகித்து வந்ததையும், அவர் ஜனங்களுக்கு உபதேசித்து அருளியவைகளும் சேர்த்து ஸூர்மான எம்.எ. மானிக் சாயபு அவர்களால் எழுதப்பட்டு இரங்கூன், மங்கமாரி ரோட்டில் 111-நெ. வீட்டிலிருக்கும் ஹீன சுதா புத்தகசாலையின் அதிபர் பி - கே - இசிம்ஸாராவத்தர் அவர்களால் பிரசுரித்து வெளிப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தற்காலம் அதிள் கிளை ஆபிஸ் ஒன்று சென்னை வேப்பேரியிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப் புத்தகத்தின் விலை அணு 10. வேண்டியவர்கள் வெடி புத்தகசாலைக்கு எழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம். இதை நமது பார்வைக்கு அனுப்பிவைத்த பி. கே. சலிம்ஸா ராவத்தர் அவர்களுக்கு எங்கள் அன்பார்ந்த வந்தன மனிக்கின்றோம்.

ஓம்:

ஸுவ்ருதன் வரலாறு.

(ப்ரஹ்மஸ்ரீ ஆர் எஸ். கங்கா ஜடேச சர்மா, அவர்க ளெழுதியது)

“சுதலரம், திக்நீனிசித் டிட்டல்பொரு, ளெஞ்ஞான்றும்
காதலிருவர் சுருத்தொருமித்—காதலு
பட்டகே யின்பம், பாணிகிணர் திம்மூன்றும்
சித்தகே பேரின்ப வீதி!” (ஓளவையார்.)

அளவற்ற செல்வம், அறிவு, அன்பு, அருள், அமைதி, ஆற்
றல், இனிமை, சுகை, தன் மறப்பு முதலிய உத்தமகுண மிகுகி
யால் புகழ் பெற்றோங்கிய இப் பரதகண்டத்தில் நெடு நாட்களுக்கு
முன்னர் றோவா தீரத்திலே, வாமணம் என்ற தீர்த்தத்தினாலவக்
கரிக்கப்பட்டுள்ளதும், நிலம், நீர், குடிமுசுலிபவெவ்வரவளங்களும்
நிரம்பப் பெற்றதுமான பாபநாசனம் என்ற அழகிய ஊரொன்றிருந்
தது.

அவ்வூரில் “ஸ்ரீ கௌசிகமஹரிஷி”யினது சேனாச்சி
லுதித்தவரும், ஸகலகலைகளையும் முறையே கசடறக்கற்றதக் கௌரி
ந்து, கற்றவழி நிற்கும் பண்டிதோத்தமரும், ஆசார சீலரும்,
எல்லா நற்குணங்களும் பொருந்தியவரும், “சுகை, இன்சொல்,
உறுதி, புகுத்தறிவு” முதலிய மேலான உத்தம குணங்களை இயற்
கையில் ஒருங்கே வாய்க்கப் பெற்றவருமான அறிஞர், லோம
சர்மா என்னும் பராஹ்மண ச்ரேஷ்டர் தனது அன்பு மிகுந்த,
கற்பிற் சிறந்த, காதற் கிழத்தியான “ஸுமனூ” என்னும் பெயரு
டைய உத்தம ஸ்திரீயை தம்ம பத்தினியாகக்கொண்டு, நல்லறமான
இல்லறம் நடாத்தி வந்தார்.

உலகத்தில் ஸாதாரண(மாய்) மனிதர் எப்பொழுதேனும்,
எவ்வித குறையுமின்றி யிருந்ததாக நாம் கண்டதுமில்லை: கேட்டது
மில்லை! ஒன்றிருந்தாலொன்றிராது. சிலரிடத்து ஏராளமான பொரு
ளிருக்கும்; அவர்கள், மக்கட்பேறின்றி மிக மனம் வருந்தி, அதனை
யடையுற்று, பல நன்முயற்சிகளைப் புரிந்த வண்ணமிருப்பர். சிலரு
க்கு ஸந்ததிகள் ஏராளமாக இருக்கும், அவர்கள் குழந்தைகளைக்
காப்பாற்றப்போதுமான பொருளின்றிக் தனிப்பார்கள். உண்ண

உணவின்றி, உடுக்க உடையின்றிப், படுக்கப் பாயின்றிப் பரிதபிக்கும் ஏழைகளான ஸம்ஸாரிகள் எவ்வளவு பெயர்களை நாம் காண்கின்றோம்?

ஸந்தானம், ஸம்பத்து மக்கள், பொருள் என்னுமீயாண்டு செல்வங்களுமொருங்கேயமையப் பெற்றும், அறிவில்லாக் குறைவில் அவதிப்படுபவர் எவ்வளவு பெயர்களை நாம் கண்டினோம்?

முற்றுத் துறந்த முனிவாயினும், சுற்றுத் தெளிந்த கங்குராயினும் அவர்களிடத்து மேதேனுங் குறையிருந்துகொண்டேயிருக்கும். எல்லாம் வல்ல கடவுள் ஒருவனே, ஒரு குறையுமில்லாதவர். சின்னூட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினராய் மக்கட் பிரணவாய்ந்தரும் ஒவ்வொருவருக்கும், ஏதேனுங் குறையிருந்துகொண்டேயிருப்ப திபல்புதான்! ஆன லதனை யெளிதில் அகற்றவுக்கடும்; குறைகூட்க்கெல்லாக் சாரணமறிவின்மைபே? இவ் விருள் நீங்க அறிவென்னும், ஆதித்யன், உதயமாகவேண்டும். அறிவு தெளிந்தவர், பாடுதொரு குறையுமற்று, எப்பொழுது மானந்த மஹமாகவே இருப்பார். அவர்கள் ஆசையற்றவர்கள் அதன லிணைபற்ற பேரின்ப மெய்கலாம்.

“ஆசையறு மின்களா சையறு மின்கள்!

சுசுலோ டாயினு மாசையறு மின்கள்!!

ஆசை படப்பட வாய்வருந் துன்பங்கள்!

ஆசை சிடசிட வாணந்த மாமே!!”

நிர்க,

(நிருமந்திரம்.)

ஸோம சர்மாவிரிடத்தில் இவ் வுலகத்திற் சின்றியமைபாத பொருளில்லாக் குறையும், மக்களில்லாக் குறையுமாக இரண்டு குறைகளுஞ் சேர்ந்து வருத்தத் தொடக்கிற்று. ஆதலால், ஒருவள் உடலு, முனமுஞ் சேர்ந்து, கவலைக் குறிதோன்றும் முகத்தினராய் ஒன்றுஞ் செய்யத் தோன்றாது மயங்கி உட்கார்ந்துகொண்டு யோஜனையி லாழ்ந்திருந்த ஸோம சர்மாவை அவரது உத்தம பத்தியான ஸுமனா கவனித்துப் பார்த்தவுடனேயே, குறிப் பறிந்து, அவரது மனக் கலக்கத்தை யுணர்ந்தவளாய், பின் வருமாறு இன் சொற்கூறிய ஆறுதல் செய்கிறாள். ஸுமனா:—எனது அன்பே யுருவா

யமைந்த நாயக, இவ்வறப விஷயங்களுக்காகத் தங்களைப் போன்ற அறிஞர்கள் மனங் கலங்குவதற்கோ? “மலை கலங்கினாலும், மனங் கலங்கலாமா?” வீண் கவலைப்படுவகாலாவ தொன்றுண்டோ? “வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி தொகுத்தாற்குத் துய்த்தகலிடுதெ”ன்ற பொய்யாமொழி தமது திருக்கருத் தரியாதீதோ? ஏனோ! தாங்களிவ்வாறு மனத்தை யலையிட்டு அவதூறுபடவேண்டாம்?

“எதுக்குச் சும்மா யிருமனமெயென்று எனக்குப் போதித்த வுண்மையெங்கே போகவிட்டாய்—வாதுக்கு வந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போல் வாதுகுளுயேயுள் புத்தியென்ன போதமென்ன போ?”

“இகழுமுதும் பொய்யெனவே போய்த் தணர்த்தாலங்கே மிகவளர வந்தவருண் மெய்யே—பாடுபுகழ்ப் பாரீரொரு சொற்படியே னனுபவத்தைச்

சேரீ ரிதுவே திறம்.” என்றருளிய ஸ்ரீ தாயுமானவர் திருவாக்குந் காங்க ளுணராததோ! தங்களைப்போன்ற அறிஞர்கள், காணப்படு மிவ்வுலகத்தைப்பற்றியுங்கேழ்க்கப்படுமெவ்வுலகத்தைப் பற்றியும் கன்குணர்ந்த தத்வஜ்ஞானிகளன்றோ? தங்களுக்கு யானென்ன கூறப்போகின்றேனெனினு மெனது சிற்றறிவிற் கெட்டியதை கதிரவன் முன், மின்மினி ஓளியை நிகர்க்கும் எனது பித்தற வுக்குஞ் சிறிது செவி சாய்ப்பிர்களாக!

(இன்னும் வரும்)

கங்கா ஜடேச சர்மா.

***

பெலூன் ராயில்:—ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த ஸால்ஸ்பரி என்னும் ப்ரதேசத்திலுள்ள மலைப்பாங்கான விடங்கலில் ரொயில்வண்டி கள் பெலூன் என்னும் புதைக்கூடு கட்டிச் செலுத்தப்படுகின்றன வாம். அந்த பெலூன்கள் ராயில் வண்டிகளை வாராவதி முதலியன இல்லாத விடங்கலில் லேசாகத் தூக்கிக்கொண்டு செல்லுகின்றன வாம். அந்த வண்டிகளில் 10-பேரே ஏரவேண்டுமாம்.

மொராகோ தேசத்தில் ஜெர்மானியாரின் சூழ்ச்சி.

ஆபிரிக்கா கண்டத்தின் வடமேற்குக் கோடியில் மொராகோ என்ற தேசமிருக்கிறது. அக் தேசமானது பேருக்குமட்டும் ஒரு சல்தானால் ஆளப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அக் தேசத்தின் ஒரு பாகமானது ஸ்பெயின் தேசத்தினுடைய ஆதிக்கத்துக்கும் மற்றொரு பாகமானது பிரான்சு தேசத்தினுடைய ஆதிக்கத்துக்கும் உட்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டும். அங்கே ஜெர்மானியர் சூழ்ச்சி செய்து வருவதாகத் தெரிகிறது. ஆயினும் அது பலிக்கவில்லை. அதைப்பற்றி அவர்களுள் ஒருவர் லண்டன் டைம்ஸ் பத்திரிகைக்குச் சில வாரங்களுக்கு முன் எழுதியிருக்கும் விஷயங்களின் ஸாராம்சம் பின்வருமாறு :

மொராகோ தேசத்திலே பிரான்ஸுக்கு உட்பட்டிருக்கும் பாகத்தில் அமலியை உண்டு பண்ணிவிடவேண்டுமென்று துருக்கியரும் ஜெர்மானியரும் ஸ்பெயின் தேசத்துக்கு உட்பட்ட பாகத்திலிருந்துகொண்டு சூழ்ச்சி செய்பவராவர். அதற்காக ஏராளமான ஆயுதங்களைத் தருவிக்கப்பட்டன. அவர்களுள் ஜனங்களுக்கு ஏராளமான பணமும் சினிமியோகம் செய்யப்பட்டது. இவ்விதமெல்லாம் சூழ்ச்சிசெய்தும் பவிக்கவில்லை; ஆனால் பிரான்ஸ் தேசத்துக்கு உட்பட்டுள்ள பாகத்தில் அமலியை யுண்டுபண்ண வேண்டுமென்று ஜெர்மானியர் அரும்பிபதுபோக ஸ்பெயின் தேசத்துக்கு உட்பட்டுள்ள பாகத்திலே கிளர்ச்சி தோன்றிவிட்டது. ஆகவே ஸ்பெயின் தேசத்திற்கு உட்பட்டுள்ள பாகத்தின் சமஸ்தானத் தலைவர்களாகிய முகம்மதியர்களோ அவர்களுக்கு ஸ்பெயின் தேச உத்தியோகஸ்தர்களிடம் காட்டிவரும் அருவருப்பு களர்க்குள்ள கன்கு புலப்படுகின்றது. அவர்களுள் மலைப் பிரதேச நாதினருக்கு ஆயுதங்களைக்கொடுத்து அவர்களைத் துணைத் துருப்புக்களாக இருக்கும்படி ஸ்பெயின் தேச உத்தியோகஸ்தர்கள் திட்டப்படுத்தியிருக்கின்றனர் என்றாலும் அவ்விதம் ஆயுதம் பெற்றுள்ள ஜனங்களோ தங்களுடைய தலைவர்கள் சொல்லும்வண்ணம் நடக்கிறார்களேயல்லாமல் அந்த உத்தியோகஸ்தர்களிடம் கட்டுப்பட்டவர்களாய் இருக்கவில்லை ஸ்பெயின் தேசத்திற்கு உட்பட்டுள்ள பாகத்திலே அமலியின்றி யிருப்பதற்கு ரெம்ஸூலி என்ற தலைவர் பொறுப்புள்ளவர். அத்

தலைவரோ ஸ்பெயின் தேச உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஒத்திருப்பதாகப் பாளிகூப்படினும் அவர் தனக்கென்று பெனி அரூஸ் என்னுமிடத்திலே பலமான அரண்மனையொன்று கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். அங்கே ஏராளமான தானியங்களையும் யுத்த தளவாடங்களையும் சேகரித்துவைக்கிறார். மலைப் பிரதேச ஜாதியரிடமிருந்து வரிவசூல் செய்து வருவதோடு தனது இஷ்டப்படியும் அவர்களை நடத்தியருளேர். ஜெர்மானியநடைப தூண்டிதவினாலும் ஜெர்மானியரிடமிருந்து பெற்றுள்ள மிக்க பணத்தினாலும் அவர் சுயேச்சையான மனோ பாவம்கொண்டு நடந்துவருவதாகச் சொல்லவேண்டும். அவர் தம்முடைய இஷ்டத்திற்கு ஏற்றவாறு நடக்கும்படியிருக்கும்வரையில் அங்கே அமளி தோன்றாதென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் ஸ்பெயின் தேச உத்தியோகஸ்தர்கள் அவருடைய சம்மதத்தின்படியே நடக்கவேண்டுமாயினும் அவர்களுடைய வரி வருமானத்தை அவர் எடுத்துக்கொள்வதாயினும் அகைக்கண்டு அவர்கள் சும்மா இருக்கமுடியுமென்பது எப்படி? அவருடன் சச்சரவுசெய்து கொண்டுவிட்டால் உடனே அங்கு அராஜகம் தோன்றும்மென்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும். அங்கே ஜெர்மானியரை வந்திருக்கும்படி செய்துவிட்டோமெயன்றும் சில ஜெர்மானியரை அங்கிருந்து ஸ்பெயின் தேசத்திற்கு அனுப்பிவிடவேண்டுமென்றும் அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் இப்பொழுது கன்கு தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்பெயின் தேசத்தருப்புக்களுக்கு ஆகாரம் முகவியவற்றைத் தேடிக்கொடுக்கக்கூடாதென்பதாக மலைப் பிரதேச ஜாதியினருக்கு அத்தலைவர் அறிவித்திருக்கிறார்.

இரண்டு மூன்று வாரங்களுக்கு முன் அந் நிருபர் மறுபடியும் லண்டன் டைம்ஸ் பத்திரிகைக்கு எழுதியிருப்பதென்னவென்றால்:— ஸ்பெயின் தேசத்திற்கு உட்பட்டுள்ள பிரதேசத்தில் வசிக்கும் மலைநாட்டு ஜனங்களெல்லாரும், ரெய்ஸூலி என்பவரை மதாச்சாரியாகக்கொண்டு, தங்களுடைய பிரார்த்தனைகளில் அவருடைய பெயரையும் சேர்த்துத் தொழுது வருகின்றனர். அவர் முற்காலத்திலே மிக்க பிரபலமாயிருந்த மூர்வமிசத்தின் சந்ததியாவர், மேலும் அவர் முகம்மதின் வமிசத்தினருமாவர். ஆகவே அவரை காலிப் என்ற மதாச்சாரியாக நியமிக்கலாம். (நாகை நீலலோசனி.)

இந்தியாவில் வெளியாகும் புஸ்தகங்கள்:—ஸமீபத்தில் வெளியான கணக்குகளின்படி இந்தியாவிலுள்ள மற்ற பாகங்களை விட வங்காளத்தில் கான் அதிக புஸ்தகங்கள் பரகரம் செய்யப்பட்டன வென்று தெரிகிறது. அந்த மாகாணத்தில் 2,962 புஸ்தகங்கள் பரகரம் செய்யப்பட்டன. சென்லையில் 2,549 புஸ்தகங்களும், பம்பாயில் 1,917 புஸ்தகங்களும் வெளியாயின. மற்ற மாகாணங்களில் இன்னும் குறைவாய் வெளியாயின. மற்ற வகைகளை விட மத ஸம்பந்தமான புஸ்தகங்கள் தான் ரொம்ப அதிகமாயிருந்தன. இன்னென்ன விஷயங்களைப்பற்றி இத்தனை புஸ்தகங்கள் வெளியாயின வென்பது அடியில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மதம்	4015
செய்யுளும் காடகமும்	2271
இலக்கியம்	1711
கதைகள்	832

இங்கிலீஷில் வெளியான புஸ்தகங்களின் தொகை 2615 அதற்கடுத்ததாக வங்காளி பாஷையில் 2294 புஸ்தகங்கள் வெளியாயின. தமிழில் 1425 புஸ்தகங்களும், ஸமஸ்கிருதத்தில் 499 புஸ்தகங்களும் வெளியாயின.

—o—o—o—

நெருப்புக் காய்களுக்கு சிகிதையை:—நெருப்புக் தாக்கி உண்டாகும் ரணங்களின் மேல் விசேஷமான ஓஷதங்களைப்போடவும், பந்தரங்களைக் கட்டவும் வேண்டிய அவசியமில்லை. அவ்விதம் அக்னி ஸம்பந்தத்தினாலுண்டான ரணத்தின்மேல் நன்றாகப் பொடித்த போரிக் பொளடரை முழுதும் பார்பி, அதன்மேல் கட்டு முதலானவைகளைரிடாமல் திறந்து வைக்கிருக்கவேண்டும். அவச்யமாயிருந்தால், வலியைக் குறைப்பதற்காக ஏதேனும் சமனெளஷதத்தை உட்கொள்ளக்கொடுக்கலாம். இருபத்தினான்கு மணிகேரத்தில் நாம்மு முனைகளின் மேல்பாகங்களில் சத்திரீ வந்து சூழ்ந்து அவற்றை முடிவிடும். அவ்விடத்தை முாட்டுத் தனமாகப் பீடித்துக் கஷ்டப்படுத்தாத வரையில், அந்த ரணத்தினால் விசேஷமான வலியுண்டாவதில்லை. என்று ஒரு மேல்ராட்டு வைத்யர் கூறுவதாக வைத்யகலாநிதி எழுதுகிறது.

மிளகின் உபயோகங்கள்:—இது காமுடையது. ஜீரணத்தை யுண்டாக்கும்; இருமல், ஜலதோஷம், உடம்புவலி, பாண்டு, குன்மம் வாயு, அரோகம், பைத்தியம் முதலியவைகளைப் போக்கடிக்கும். இதை அதிகமாக உபயோகித்தால் உடம்பெரிச்சல், தாகம், கைகாலெரிச்சல் முதலியவைகளை யுண்டாக்கும்.

—o—o—o—

சுக்களைக்கொல்ல ஒரு உபாயம்:—சுக்களைக்கொல்ல யெஸ பொடோமியாளில் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட ஒரு உபாயத்தை மிஸ்டர் மாக்ஸ்வெல் லெப்ராய் என்பவர் ஒரு பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறார். பாஷாணத்தையும் வெல்லத்தையும் ஜலத்தில் கரைத்து அந்த ஜலத்தில் ஒரு சாக்கை நனைத்துத் தொங்கவிட்டால், உடனே அதன் மேல் சுக்கள்மொய்த்து, விஷத்தை நக்கி மாண்டு போகின்றனவாம்.

—o—o—o—

கருவேலங்காய்ப் பற்போடி:—நன்றாய் முற்றிக் காய்ந்த கரு வேலங்காய்களை வெயிலிலுலர்த்தி, சிதைகளை வேறாக்கி, காயின் தோல் சதை இவைகளை சல்லூலில்போட்டு இடித்து சூணமாக்கி அரைப்பற்பொடியாக உபயோகிக்கலாம். இந்தச் சூர்ணம் தவர்ப்புடையதாகையால், இது பல்லுக்கும் சுறுசுறுக்கு மக்தியில் உண்டாகும் பூச்சிகளை வேறோடற்றப்போகும்படி செய்யும். இதற்கு அதிக செலவும் இல்லை. பல்வலியால் அவஸைப்பட வேண்டியது மில்லை.

—o—o—o—

புது பூட்டுகள்:—புது பூட்டுகளுக்கு வாரீனின் பூசுமுன் ஒரு எலுமிச்சம்பழக்கை அறுக்க அகில் ஒரு முடியை எடுத்து அதனால் ஜோட்டின் மேல் சேய்க்கவேண்டும். தோல் காரில்லாதபடி உலர்ந்த பிறகு வாரீனின் பூசினால் ஜோடு பளபளப்பாயிருக்கும்.

—o—o—o—

விளக்குச் சிம்னிகளைத் துடைக்க:—ஸமாசாரப் பத்திரிகைத் தாளில் ஒரு துண்டெடுத்து அதில் கொஞ்சம் கிரொஸின் எண்ணெய் விட்டு அந்தக் கடுகசியால் சிம்னியைத் துடைத்தால், அது சுத்தமாகிவிடும்.

ஜனாபிமாணி.